

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีสมมติฐานการวิจัยว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ประโยคการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนหงสประภาสประสิทธิ์ อำเภอลาดบัวหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง จำนวน 2 ห้องเรียนจำนวน 60 คนแล้วจับฉลาก เป็นกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม 1 ห้องเรียนจำนวน 30 คน ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับแผนการ จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐานด้วยค่าสถิติทดสอบ t-test ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.29 / 82.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารหลังการทดลอง ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.29 / 82.05$ ตามเกณฑ์ของชัยงค์ พรหมวงศ์ อยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้สอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ ซึ่งเกณฑ์ที่กำหนดไว้นี้เป็นเกณฑ์ระดับสูงที่ใช้กำหนดกับเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ ซึ่งสอดคล้องกับ จริยา โพธิ์สาร (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องความรู้พื้นฐานงานมาลัยจากผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาศิลปะประดิษฐ์ เรื่องความรู้พื้นฐานงานมาลัยที่สร้างขึ้น สามารถให้ความรู้ความเข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 จากการทดลองแบบทดสอบ ภาคปฏิบัติการ ซึ่งได้ทดลองกับ นักเรียน จำนวน 30 คน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.83/87.83 ได้ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.82 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องความรู้พื้นฐานงานมาลัยของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้สามารถให้ความรู้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แผนกวิชา คหกรรมทั่วไป ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนทุกคนมีความพึงพอใจในเกณฑ์มาก และมากที่สุด มีคะแนนร้อยละ 95.48 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ การดำเนินการของเนื้อหาบทเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสมเข้าใจง่าย บทเรียนมีความเพลิดเพลินและ สนุกสนาน นักเรียนได้ประเมินความพึงพอใจ 100% และสอดคล้องกับ นิมานว บุญยจินดา (2539 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง รูปเรขาคณิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการสอนปกติ

พบว่า โปรแกรมคณิตศาสตร์ช่วยสอนมี ประสิทธิภาพ 83.80/84.40 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง รูปเรขาคณิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คณิตศาสตร์เรื่องรูปเรขาคณิต ที่เรียนโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับนักเรียนที่เรียนโดยการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ และก่อนนำไปใช้ได้นำไปทดลองกับกลุ่มทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ และได้รับการประเมินด้าน คุณภาพและความสอดคล้องเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักเรียนที่ใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความรู้และความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ นพพร ศรีทองอินทร์ (2540 : บทคัดย่อ) ; สหัชชัย ถมยา (2541 : บทคัดย่อ) ; ศิศักดิ์ คำบาง (2541 : บทคัดย่อ) ; และอรรณพ อินทชัย (2540 : บทคัดย่อ) ที่พบว่านักเรียนที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยการสอนแบบอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะทำให้การเรียนการสอนมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ในทันที ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงให้แก่ผู้เรียน (กิดานันท์ มลิทอง. 2540 : 227) สอดคล้องกับความคิดเห็นของ บุญเกื้อ ควรหาเวช (2542 : 65) ที่กล่าวว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นวิถีทางของการสอนรายบุคคล โดยอาศัยความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะจัดหาประสบการณ์ที่มีความสัมพันธ์กันและเป็นเครื่องมือช่วยสอนอย่างหนึ่ง que ผู้เรียนเรียนด้วยตนเอง เช่นเดียวกับ ซินน์ (Zimm. 1976 : 268) และสเปนเซอร์ (Spence. 1980 : 50) ที่กล่าวว่า การใช้คอมพิวเตอร์แสดงการฝึกฝน ฝึกหัด แบบฝึกหัด และทบทวนลำดับบทเรียนให้แก่ นักเรียนและบางทีก็ช่วยนักเรียนในด้านการโต้ตอบเกี่ยวกับเนื้อหาของ การเรียนการสอนให้เป็นกระบวนการเรียนการสอนส่วนบุคคล โดยให้ลำดับขั้นตอนของการเรียนการสอนแก่นักเรียน ภายใต้การควบคุมของคอมพิวเตอร์ อัตราความก้าวหน้าในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับตัวของนักเรียนเอง คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนจึงสามารถตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลของนักเรียนแต่ละคน

3. ด้านความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จริยา โพธิ์สาร (2543 : 87) ได้ศึกษา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาศิลปะประดิษฐ์ เรื่องความรู้พื้นฐานงานมาลัย พบว่าความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในเกณฑ์มากและมากที่สุด มีคะแนนร้อยละ 95.48 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจ การดำเนินการของเนื้อหา บทเรียน เป็นไปอย่างเหมาะสม เข้าใจง่าย บทเรียนมีความสนุกสนาน และ Oden (1982 : 355-A) ได้ ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนเกรด 9 โดยการ เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการเรียนจากการสอนแบบบรรยาย พบว่านักเรียนที่ เรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีทัศนคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอน แบบบรรยายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความกระตือรือร้น และให้ความ ร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล การทำงานร่วมกับเพื่อน การแสดงความคิดเห็น การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การแสดงผลงานที่สร้างความภูมิใจ ให้กับนักเรียน บรรยากาศสนุกสนาน นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกัน และกันทั้งภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม โดยเฉพาะเมื่อมีการรายงานผลงานของแต่ละกลุ่ม แลกเปลี่ยนกันในการค้นคว้า กระบวนการคิด กระบวนการทำงาน กระบวนการสร้างความรู้ ด้วยตนเอง การวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้และการประยุกต์ใช้ความรู้อันเป็นทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน จึงเป็นผลให้การจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1.1 เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น อีกทั้งทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย

อยู่ในระดับดี จึงสมควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับใช้กระบวนการกลุ่มไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงย่อมมีความพึงพอใจในการเรียนสูงด้วย

1.1.2 ควรนำขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับใช้กระบวนการกลุ่ม ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาอื่นที่สอน เพื่อการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมกลุ่มอย่างทั่วถึงกัน การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด ความกระตือรือร้นที่จะเรียน เกิดความรู้ความเข้าใจและเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สามารถอยู่และทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์

ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับใช้กระบวนการกลุ่ม ไปร่วมใช้ในการพิจารณา กำหนดนโยบายและวางแผนงานวิชาการ เพื่อพัฒนาการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ของครู

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับใช้กระบวนการกลุ่มกับตัวแปรตามด้านอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับใช้กระบวนการกลุ่ม กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้ด้วย Story line การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT